

DNEVNIK RADIJSKE PRAKSE NA HRT-U

1. DAN - SRIJEDA

Kako se praksa bližila nestrpljenje i uzbuđenje je bilo sve veće i veće. Na HRT sam došla 15 minuta ranije nego što smo se dogovorili. Ispred ulaza srela sam kolegicu Kristinu Komljenović i shvatila sam da nisam pogriješila ulaz. Prijavile smo se na porti i rekli su nam da sjednemo na fotelju i pričekamo ostale studente i studentice. Nakon nekoliko minuta došao je gospodin koji je bio zadužen da nas provede HRT-om te nam je podijelio ugovore za praksu. Kada je došao ostatak ekipe otišli smo na četvrti kat na kojemu se nalazi radio. Bilo je zanimljivo hodati prostranim hodnicima, a zaposlenici HRT-a su nam s veseljem poželjeli dobrodošlicu. Nakon obilaska cijelog četvrtog kata radija morali smo se podijeliti po redakcijama koje smo odabrali na nastavi na faksu. Nas nekoliko koji smo izabrali IMS bilo smo u potpunosti zbunjeni kao i sami zaposlenici HRT-a jer po njima to su sve redakcije radija. Najlogičnije je bilo da nas pošalju na desk. Kada smo stigli u redakciju deska s veseljem su nas primili jer su i sami rekli kako im nedostaje mladih i novih snaga. Svi su se s nama upoznali, ali su bili u velikoj žurbi. Svaka je sjela za stol i čekale smo da nam nešto pokažu. Od velike gužve, poslali su nas kod novog zaposlenika deska koji je došao prije nekoliko mjeseci s Medija Servisa na HRT. On nam je objasnio što je u tom trenutku radio i kako se pišu vijesti. Kada ih je napisao, isprintao ih je i zajedno smo s njime otišli do režije gdje ih je spikerici uručio. Sjeli smo u režiju te smo pratili vijesti. Zanimljivo je bilo gledati spikericu kako izgovara riječi i naglašava određene riječi. Nedugo nakon toga, opet su nas proveli ostalim režijama radija te smo taman pogodili vrijeme za nove vijesti. Ponovo smo pratili čitanje vijesti. Iznenadili smo se kada smo čuli glas koji nam je s radija poznat i sada vidimo tu osobu. Kada smo se vraćali na desk susreli smo naše kolege s faksa koji su šetali hodnicima i tražili svoje redakcije. Ubrzo nakon povratka na desk prebacili su nas u redakciju unutarnje politike jer je novinarka te redakcije bila slobodna. Sa zadovoljstvom nas je Barbara ugostila i odmah smo krenuli na posao. Od spikerice koja je čitala zadnje vijesti uzela je papire te je svaka od nas morala pročitati jednu do dvije vijesti, a režija nas je snimala. Bilo je to zanimljivo iskustvo, ali ništa novo što nismo do sada radili. Nakon toga smo preslušavali snimke i slali si na e-mail da imamo kao neku uspomenu i da smo nešto radili.

Praksa je bila gotova te smo se dogovorili za idući dan kada se nalazimo. Ne baš oduševljeno izašla sam iz zgrade HRT-a.

2. DAN - ČETVRTAK

Kolegice s faksa koje su bile u mojoj redakciji, a to su Vanessa Curman, Kristina Komljenović i Kristina Krnjić, čekale su me u četvrtak ujutro na foteljama HRT-a. Sve smo došle ranije te smo se prošetale do Konzuma koji se nalazi unutar zgrade. Brzinski smo pojele doručak, popile kavu i uputile se na četvrti kat. Tamo nas je dočekala Barbara, novinarka redakcije unutarnje politike. S ne baš velikim zadovoljstvom počele smo se baviti tematikama politike za koje smo rekli da nas ne privlače i dala nam je teme koje pripadaju društvu. Hrvatski Crveni Križ u subotu slavi svoj 140. Rođendan te nas je zamolila da pročitamo e-mail koji su dobili od Hrvatskog Crvenog Križa, nazovemo glasnogovornicu i napravimo kratku najavu za vijesti. Uputile smo se prema režiji, nazvala sam glasnogovornicu i rekla joj da će joj naša kolegica Vanessa postaviti neka pitanja. Vanessa ju je kratko intervjuirala te smo saznali što sve posjetitelji Zrinjevca mogu očekivati u subotu. Nakon toga smo išli rezati tonove i pisati najave. Vrlo brzo smo bile gotove te nisu znali kaj će s nama više. Onda su nam zadali zadatak da napravimo priču za radijsku emisiju „Isti i različiti“. Sjetila sam se priče o prijateljici koja je godinama živjela u Libanonu jer joj je majka Hrvatica, a otac Libanonac. Napisale smo kostur priloga, pročitale ga redakciji te su nas pitali jel to izvedivo pošto je priča interesantna. Nazvala sam prijateljicu Iman koja je pristala na intervju. Dali su nam diktafon i rekli kako ne moramo dolaziti u petak i za vikend pošto ćemo se pripremati za snimanje i imati intervju. Brzo smo završile praksu taj dan i otišle doma.

3. DAN – PETAK

Nazvala sam prijateljicu Iman i dogovorile smo termin snimanja intervju. Ubrzo nakon toga nazvala sam Vanessu i prenijela sam joj informacije oko snimanja.

4. DAN – SUBOTA

Vanessa i ja smo se telefonski čule i zajedno razradile pitanja za intervju. Željele smo obuhvatiti sve detalje života u Libanonu, ali i trenutačnog života Iman u Hrvatskoj. Nazvale smo Iman i istražile još neke informacije i saznale smo određene pojedinosti koje su nam pomogle u sastavljanju pitanja.

5. DAN – NEDJELJA

S Iman smo se našle u 19h navečer kod nje doma. Iman nas je s veseljem ugostila, iako je bila umorna od puta jer je bila kod bake u vikendici. Popile smo vodu jer je bilo jako vruće i bacile smo se na posao. Vanessa je uzela diktafon, upalila ga je i predala ga Iman. Objasnile smo joj kako ga treba držati da bi zvuk bio što bolji. Počele smo s postavljanjem pitanja. Intervju je trajao 13 minuta i bile smo jako zadovoljne.

6. DAN – PONEDJELJAK

Ujutro smo se našle na istim foteljama HRT-a i s ne baš puno elana i motivacije krenule prema četvrtom katu. Došle smo u redakciju unutarnje politike jer desk za nas nije imao vremena, iako su nam obećali da se vidimo u ponedjeljak i da će nam se posvetiti. Redakcija je bila puna novinarki, samo dva stola su bila prazna. Jedna od zaposlenica je bila ljuta kada nas je vidjela, na prvu smo shvatile da joj smetamo. Prebacile smo materijal koji smo snimile na laptop i počele smo pisati najave i tonove, to jest kako će naš prilog izgledati. Nismo smijele ni razgovarati tiho jer bi to ponovno zasmetalo novinarki HRT-a. Stvarno je bila loša atmosfera u redakciji i izgubile smo volju za rad. Kada ništa ne radiš osijećaš se beskorisno, a kada nešto radiš opet nije dobro. Kolegica Vanessa i ja smo u tišini radile. Nakon nekog vremena spustile smo se do prizemlja i otišle u dućan po gablec. Sjele smo na „naše“ fotelje i u razočarenju jele peciva i pile jogurt. Ubrzo smo se vratile na četvrti kat, ali nastao je problem. Novinarka na čijem mjestu smo sjedile došla je s terena i morale smo se maknuti to jest približiti novinarki koju živciramo i tu je nastala svađa između kolegica redakcije. Stvarno je bila neugodna situacija, ali isključile smo se i nastavile raditi svoj posao. Nakon što smo napisale tekst i transkript izrezale smo tonove. Bile smo gotove za današnji dan. Novinarka Barbara pokušala je zamoliti novinarku iz redakcije deska da nas primi do kraja prakse, ali zbog gužve nije mogla. Nismo imale što više za raditi te smo otišle doma. Sutra nastavljamo s montažom našeg priloga o Iman.

7. DAN – UTORAK

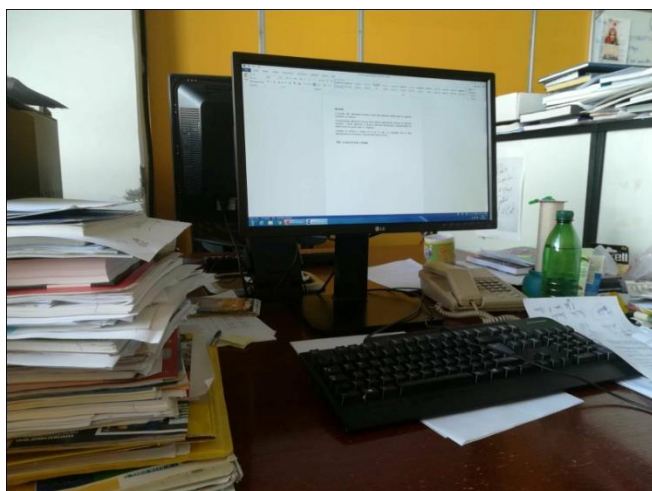
Prva sam stigla na HRT, prijavila sam se na porti i sjela na fotelju u prizemlju. Čekala sam da kolegice dođu. Pošto sam ranije došla, otišla sam do aparata za kavu i popila ju dok nisu došle. Kada smo se sve četiri okupile krenule smo prema liftu i uputile se prema četvrtom katu. Ušle smo u redakciju unutarnje politike tražeći novinarku Barbaru. Pričekale smo nekih desetak

minuta i s veseljem nas je dočekala. Razmjestila nas je po redakciji i krenule smo s radom. Ubrzo je došla novinarka čiji je stol za kojim smo sjedile Vanessa i ja te nas je Barbara premjestila u sportsku redakciju. Ondje smo se upoznale s novinarima i novinarkom te smo sjele za stol na sredini sobe. Napisale smo do kraja najavu za prilog o Iman i Libanonu te smo počele s rezanjem tonova. Kada smo sve tonove izrezale i spremile ponovo smo se vratile do Barbare da pogleda najave. Nakon njezinog odobrenja u studio smo otišle snimiti najave i off. Usred snimanja uletio nam je jedan radijski novinar te nas zamolio ako može samo nešto na brzinu pročitati i onda nas ostavlja da u miru snimamo. Brzo smo mu ustupile mjesto i sačekale. Nastavile smo čitati tekst. Pri izlasku iz studija srele smo Barbaru i zamolile ju da nam pokaže kako se montira prilog. Prilog smo vrlo brzo smontirale uz dernjavu novinarke sportske redakcije kojoj je plaća smanjena za tisuću kuna i sada iznosi 4500 kuna. Bilo je zaista kaotično u redakciji. Sportski kolega je došao do njenog stola i zajedno su pokušali skužiti što se upravo dogodilo s njenom plaćom. Unatoč dernjavi i lupanjem vratiju, Vanessa i ja smo uspjele nekako ostati koncentrirane i popeglati tonove do kraja. Otišle smo do Barbarine redakcije, ali je tamo nije bilo. Otišle smo do pušione i čekale da izađe od tamo jer se od smrada i dima nismo usudile ući. Nakon čekanja više od deset minuta ipak smo odlučile ući unutra i javiti joj da smo gotove. Izašle smo van pušione i čekale ju ispred vrata. S plućima punim dima i osmijehom na licu uputila se s nama do redakcije unutarnje politike. Preslušala je prilog i našla neke sitnice koje bi trebalo promijeniti. Sjele smo s njom na kauč u hodniku i pokušale zajedno doći na neku novu ideju ili rečenicu s kojom ćemo privući publiku. Pošto je i sama bila u gužvi zamolila nas je da sutra dođemo i to dovršimo. Saznale smo da će naš prilog ići iduću srijedu u emisiju „Isti i različiti“. Bile smo sretnе!

8. DAN – SRIJEDA

Ušla sam na HRT i prijavila se na porti. Na foteljama su me čekale kolegice te smo se uputile do četvrtog kata. Ušle smo u redakciju unutarnje politike, a u kutu je sjedila novinarka Barbara i s veseljem podigla glavu. Rekla nam je da sva sreća da smo došle jer je počela spavati. Sjele smo za stol i krenule raditi na prilogu o Iman. Izmjenile smo najave i otišle do režije snimiti izmjenjeni tekst. Tonac je u režiji taman doručkovao kada smo ga prekinule. Bilo nam je žao pa smo mu rekle neka u miru pojede. Spremio je hranu i pitao nas što moramo snimiti. Otišle smo u studio i krenule smo sa snimanjem. Nakon snimanja uputile smo se u redakciju. Smontirale smo

prilog, ostale su nam još neke sitnice te smo otišle po kavu na automat. Ispred automata srele smo novinara koji nam je prvi dan pokazivao vijesti na desku. On je prije nekoliko mjeseci stigao s Medija Servisa na HRT. Dao nam je nekoliko novinarskih savjeta i stvarno je bio drag. Duže smo se zadržale kod automata i Barbara je došla po nas. Otišle smo s njom do režije gdje su kolegice Kristina Krnjić i Kristina Komljenović čitale vijesti. Bilo ih je zanimljivo gledati nakon sedam dana kako ih ponovo čitaju, ali ovog puta profesionalnije. Nakon toga sredile smo do kraja prilog i uputile se prema studiju gdje smo iste vijesti Vanessa i ja sada čitale. Spremile smo si te tonove na kompjuter te poslali na e-mail za uspomenu. Praksa za zadnji dan je završila. Novinarka Barbara nas je pohvalila i rekla da dugo već nije vidjela više studenata na okupu koji su jako dobri. Razveselila nas je ta misao i rekla nam je da će nam javiti kada će se emitirati naši radijski priloz. Otrpila nas je do izlaza i pozdravila. Od cijele prakse i svega što se tamo događalo zaboravila sam slikati. Jedino što sam slikala bio je stol za kojim smo Vanessa i ja radile te suvremeni telefon koji je na našem stolu neprestano zvonio. Ova praksa je bila jedno zanimljivo iskustvo, samo mi je žao što se nisu više mogli posvetiti nama studentima. Imala sam osjećaj da radimo sve ono što smo i dosada radili. Nedostajalo mi je spikerskih vježbi jer ih uopće nije bilo, a malo o tome znamo. Sve u svemu jedno dobro iskustvo i pogled na realno novinarstvo u Hrvatskoj.

Lana Landeka